

SVAZEK XVI.

SVAZEK XVI.

„EDICE SPIRIT.“

**JAK ZŘIZOVATI
SPIRITICKÉ
KROUŽKY
A VYVINOVATI
MEDIA.**

NAPSAL SEZEMSKÝ KAREL.

CENA 1.— KČ.

NÁKLADEM SEZEMSKÉHO K. V NOVÉ PACE.
KNIHTISKÁRNA LAD. A. RIEDLA V NOVÉ PACE.

SVAZEK XVI.

SVAZEK XVI.

„EDICE SPIRIT.“

**JAK ZŘIZOVATI
SPIRITICKÉ
KROUŽKY
A VYVINOVATI
MEDIA.**

NAPSAL SEZEMSKÝ KAREL.

CENA 1.— KČ.

NAKLADEM SEZEMSKÉHO K. V NOVĚ PACE.
KNIHTISKÁRNA LAD. A. RIEDLA V NOVĚ PACE.

Jak zřizovati a vésti spiritické kroužky v rodinách a mimo ně.

Chce-li někdo zřizovati spiritický kroužek, tu jest nevyhnutelno, by předem seznámil se s nejnějnějšími zásadami spiritismu, a znal alespoň následující:

1. Co jsou duchové, jaké mají vlastnosti?
2. Mouhou-li se nám sdílet?
2. Jakým způsobem se to děje?

Kdo nedovedl by sobě tyto otázky zodpovídati správně, ten dlouho tápal by v temnotách a bludu, do kterého sám sebe přivedl jen tím, že vrhl se do víru moře zcela mu neznámého. My víme, že každý vzduchoplavec, dříve než-li vstoupí do balonu, pozoruje směr větru a poměry vzduchu, aby seznal, kam jej tento zanese. Každý námořník musí býti dobře s poměry moře obeznámen, dříve než se mu svěří vedení nějaké lodi. Tak jest i se spiritismem. Kdo chce vstoupiti ve spojení se světem neviditelným, s říší duchů, kdo chce plouti mořem věčna, nauč se znáti alespoň nejnějnější poměry, jež tam panují, jinak narazí

tam na neznámá mu skaliska a přivodí sám sobě netušenou pohromu.

Co jsou duchové?

Duch jest bytost individuální (sebevědomá), jest to životní princip (podstata), jež vědoma jsou sobě svého bytí, obsahuje v sobě všechny vlastnosti dobra, jako: mravnost, rozumnost, moudrost, lásku a vůbec všechny ctnosti, tak jako všechny vlastnosti *zla* a nemravnosti. Zpravidla vyrozumíváme pod slovem duch bytost neviditelnou, nehmotnou, bytost žijící mimo tělo lidské. Avšak tatáž bytost, která oživuje člověka, která mu dává jeho určení, jeho vědomí, jeho touhu a chtění, která mu dokazuje, že *jest*, že cítí, vidí, slyší, myslí a mluví, táž bytost není nic jiného nežli *duch*, třeba bychom ji v tomto tělesném stavu jinak nazývali, totiž *duší*. Opusti-li tato bytost tělo, ztrácí toto všechny své dřívější schopnosti, které mu ona dodávala, a stává se hrubou nehybnou hmotou bez individuálních vlastností a podléhá zákonu přírody — rozkladu, — který, dokud bylo duchovní podstatou oživováno, neměl na něho moci.

Duše lidská opustivši své tělo (při smrti) stává se volným duchem, který však běže s sebou všechny pocity a dojmy, jimiž v životě lidském byl činným. Nestane se tím bytostí odtaziitou, všeho účinku a dojmu zbavenou, nepřenáší se

do věčné — at zakoupené nebo vymodlené — blaženosti, nebo do nezaslouženého neb třeba zaslouženého pekla, ale pohybuje se v říši, kterou nazýváme *astrální* t. j. duchovní a která nemá žádných mezí.

Každá duše, nebo lépe řečeno, duch přirozeně zákonem soudružnosti (sympatie) veden je po své smrti tam, kam svou podstatou, svými vlastnostmi přináleží; dobrý a mravný do říše dobra a mravnosti, zlý a nemravný do říše zla a utrpení. Duch lidský není nehmotný, jak se zpravidla za to má, když stal se duchem volným nevtěleným, když se od těla odloučil. On jest více nebo méně obalen jemnou hmotou nebo látkou, kterou nazýváme *perispirit*, *fluid*, aneb *ód*, též *aura*, a který má tu vlastnost, že za jistých podmínek může se státi lidskému zraku viditelným a může dojmem působiti na lidské hmotné hrubé smysly. V tomto duševním obalu zahrnuty jsou všechny vlastnosti ducha, jeho blaženost i jeho utrpení. Zbavuje-li se duch svých slabostí, náruživostí a vášní, všech tělesných a pomijivých tužeb, *vyčišťuje se jeho perispirit*, stává se čistším a jemnějším. Duch uvolňuje se tím z pout hrubých látek a čerpá z vyšších, čistších pramenů Božské duchovní podstaty, vznešené blaho, člověku tělesně žijícímu netušené, až na konec krásná, věčná blaženost stává se mu údělem,

a naopak, člověk, žijící v tužbách pomíjivé časnosti, vízící a poutající sebe v hrubou hmotu, ztrácí na své vznešené ušlechtilé povaze. Vnitřní jeho podstata, duch, se zatemňuje, *perispit stává se hrubším a hrubším*, dojmům Božského a duchovního světla a tepla nepřístupným, až posleze výsledek všeho jest: nevěra, neklid, nespokojenost a všechny ty hrozné stavy burácející zatemněnou duši až k zoufalství a samovraždě.

Duch (duše lidská) opouští své tělo, neztrácí nic ze své podstaty, která utvářela člověka a nenabývá zvláštních nových schopností. To nutno nám nevyhnutelně vědět, proto opakujeme znovu a znovu: vše, co měl v těle jako člověk, má v říši astrální (duchovní) jako duch. Proto shledáváme se, navazující styk s tímto nám dosud neznámým světem, tam s bytostmi podrobenými všem smyslným tužbám, s duchy naruživými, nevědomými, zlými, právě tak jako s duchy čistými, pravdy milovnými, mravoučnými a vznešenými, zkrátka jsou tam andělé i ďáblové podle názvu církevního. Proto ten, kdo navazuje styk s tímto světem, necht' jest si toho vždy vědom, že jsou tam podvodníci, lháři, právě tak jako byli podvodníci a lháři na zemi. Necht' pamatujte si tuto zásadu: „**Jací lidé, tací duchové.**“

Jedině po pravdě toužící a trvale ji hledající

člověk, upřímně smýšlející, vábí k sobě duchy dobré, již jsou mu v této práci nápomocni a podporují jej.

Duch opustivší lidské tělo a nevěřící v život věčný, octne se v této říši mu zcela neznámé ve velikých nesnázích, byl-li přílišným materialistou, a následkem toho na tělo mocně připoután, — poněvadž v něm hledal jediné své ukojení, — pocituje po své smrti děsivé účinky rozkladu svého těla, cítí a vidí rozpadávati se to, co mu bylo na světě vším a přec pozoruje, že žije dál. Tyto hrozné účinky působí na něho děsivě, ano dohánějí jej mnohdy, miloval-li příliš svět a hmotu, až k šířému zoufalství. On neví a nedovede si představit, co se s ním dělo a děje.

Duchové vrahů a samovrahů přenáší se do života záhrobního s děsnými bolestmi, jež v posledních chvílích pocítili, a poněvadž cit jest vlastností duše a ne těla, pocíťují své bolesti tak dlouho, dokud nebyli ku vědomému stavu přivedeni, t. j. dokud nepoznali, že žijí v říši duchů jako duchové.

Duchové neřestných a nečistých lidí, smylníků, vášnivců atd. přenášejí se při úmrtí do říše astrální se svými neukojitelnými touhami. Tělo, jež jim sloužilo jako prostředek k ukojení svých pudů a vášní, ztratili. Vášně tyto ve svém mocném stavu působí na ně neodolatelnou touhou

a ukojitelnou žízni, a nenalézající prostředku — svého těla, — vrhají se na lidi a pučí je k vykonávání zhovadilých skutků, které vykonávali sami, jsouce lidmi.

Člověk, nevědom si těchto vlivů, neodporuje jim a podléhá jim velmi často.

Duchové, nemající hmotného těla, nemohou se státi člověku viditelnými, nemohou působit tak mocným dojmem na jeho hrubé smysly, by tyto dojem jejich pocítily, leč za zvláštních okolností, a proto nevidí a neslyší člověk duchy za normálního stavu, ve svém bdění, ač tito neustále kol něho se nalézají. Duchové, nemající svůj nástroj hmotný, nemohou mluvit článkovanou řečí, jako lidé; jich mluva jest *myšlenka*. Duch vidí, slyší, cítí, mluví a pojímá vše, čeho sobě žádá *svou podstatou*, svou celou bytostí a ne svým tělem. Jeho fluidické tělo, které má, slouží mu pouze ku přenosu nutných pocitů a dojmů, jeho individuální (sebevědomé) *já* jest vykonavatelem vůle této podstaty, toto *já*, jest jeho rozkazovatelem. On cítí, vidí a slyší to co chce. Není-li sobě tohoto duch vědom, že vládne těmito vlastnostmi, veden jest zpravidla touhou svého chtění k tomu, po čem toužil, jsa živ jako člověk.

Poněvadž v říši duchovní není těla ani jazyků (hmotné mluvy), není tam ani otázek národnost-

ních ani sociálních, a přec duchové umírají v nadšení národnostním anebo v jakémkoliv, běhous sebou tyto své touhy za hrob a pracují dále ve svém směru tam, kde na zemi přestali.

Z toho, co bylo řečeno, vysvitá, že duchové nejsou odtažité bytosti, ale že jsou to duše osob, které na tomto, nebo na jiném světě tělesným životem žily. Nejsou tedy dábly, ku konání věčného zla stvořeni, ani anděly určenými k věčnému, nečinnému životu v nebi a patřeni na Boha.

Kdo přál by sobě bližší v této věci vysvětlení, nalezne je v „Knize duchů“ a v knize „Nebe a peklo,“ Spravedlnost Boží podle spirítismu“ od Allana Kardeka.

Mohou-li se duchové lidem sdílet?

Věříme-li, že duše lidská jest nesmrtelná a že trvání její je věčné, když poznali jsme, jak z prvé části plyne, že tím ve své podstatě se nemění, když zbavena je těla, tu nezbyde nám nic jiného, než též připustiti možnost sdílení se člověku. Skutečně nalézáme o tom nezměrné množství, ať již nahodilých anebo zúmýslně vyvolaných případů, hodnověrnými svědky ověřených. Ano od pradávných, nepamětných dob shledáváme u všech národů toho nezvratné důkazy, že sdílení se světa duchovního se světem hmot-

ným bylo vždy činnosti jistých jednotlivců, ano i celých tříd.

Od doby, kdy věda byla studována, učinila táž pokrok velký ve všemožném směru. Od té doby, co vynalezeny nové a nové sloučeniny a sily ovládající přírodu, jako jsou: pára, elektřina, magnetina, fluid, ód a jiné, nelze nám více pochybovati o tom, že jest ještě něco více nežli prostá látka, hmota (materie), co prostupuje vesmír. Tu postoupily hranice rozumu a badání tak daleko, že nelze nám říci, než že: „*Mnoho věcí známe, zázraky nepřipouštíme a přece zdánlivě zázraky tvoříme!*“

Nepředpojatý člověk zajisté neodvážil by se dnes ještě říci, že příroda odevzdala nám již všechny klíče svého hospodářství, že řekla nám již své poslední slovo a že není ničeho již, co by člověk měl ještě poznati. Nuže, když jsme nuceni říci, že nejsme na vrcholu všeho vědění, všeho poznání, proč by to nemohla být právě ona tajemná říše duchů, o které tak málo až dosud nám bylo známo, a ony zákony, jež tam panují. Kladných důkazů pro to, že tento svět nestrává, a že s ním styk navázati jest nemožné, vůbec není. Jsou to jen předpojaté domněnky a theorie jistých osob, jež by nerady ze svého ukolébání se daly vyrušiti.

Za to má každý člověk dobré vůle na druhé

straně volný přístup ku pokusům, jež podají mu nezvratných důkazů a zazaří mu krásným světlem do záhad, a tento krok chce-li kdo učiniti, jest mu nutno nevyhnutelně věděti:

Jakým způsobem se mohou duchové sdíleti?

Každý člověk, ať jest jakéhokoli věku, nebo pohlaví, sestává z třídilné podstaty: jež jest duch (duše), tvárný prostředník: perispřit, fluid, ód, aurora nebo ještě jinak různě pojmenované, a z hmotného těla.

Odloží-li člověk při své smrti tělo, zůstane mu ještě tvárný prostředník, nebo-li perispřit, který se stává volnému duchu v říši duchů jeho duševním tělem.

V těle tvoří tento tvárný prostředník svou polohmotnou látkou, pojítka, kterého používá princip duchovní čili duch, aby mohl na hrubou látku nebo materii účinkovat; jemu podrobena jest nervová soustava se všemi smyslnými dojmy a s celou krevní činností i svalstvem.

Tohoto „tvárného prostředníka,“ fluidu, perispřitu, nebo ódu, používá duch nezrozený, by mohl na lidské hrubé smysly působiti dojmy. Poněvadž v každém lidském těle se tento fluid, tento tvárný prostředek nebo perispřit nalézá, tak není také člověka, který by neměl jisté

vlastnosti, jež nazýváme „mediumitou,“ který by nebyl „mediem“ at již si jest toho vědom nebo ne. Z té příčiny proto shledáváme se u spiritické vědy s tak nesčetnými odrudami mediumity, poněvadž kolik osob, tolik různých vlastností a schopností. Kdo si tohoto vědom není, jest mediem nevědomým, spontáním; kdo ví a zná tyto vlastnosti a nazavuje zřejmý styk se světem neviditelným, jest „mediem“ vědomým čili spiritickým. Mimo to může každý, kdo není vědomým prostředníkem, nebo mediem, po jisté době cviku v tomto směru jím se státi. Nikterak nepřeháním, řeknu-li že není člověka, který by neměl schopnosti ku prostřednictví, když by si toho přál.

My rozeznáváme základně 7 druhů medií:

1. pro fyzické zjevy;
2. mluvící;
3. vidící;
4. slyšící;
5. citící;
6. píšící;
7. kreslící.

Těchto 7 tříd dělí se na ohromné množství mezitříd, tak že mnohá media mají *jednu, dvě až tři i více mediálních vlastností.*

Nejhlavnější, ano nevyhnutelno ku pamatování jest toto: Každý stupeň od 1. až do 7. tak není také člověka, který by neměl jisté

dělíme na hlavní dva druhy a sice: a) *na media mechanická,* b) *na media nazíravá.*

a) *Media mechanická* jsou ta, jichž duše při účinku ducha neviditelného opouští své tělo úplně, přenechávajíc tomuto plnou moc, aby je ovládal podle své libovůle. Mechaničtí prostředníci neví nic o tom, co se s nimi v tomto stavu dělo a nemohou proto býti také za výroky, v stavu hysterického učiněné, zodpovědní!

b) *Media nazíravá* jsou více nebo méně při vědomí, ona ví, co mluví, jsou-li mluvícími, ví co píše, jsou-li píšícími. Jich *duše* nevybavuje se z těla při účinku ducha nevtěleného, nýbrž přijímá od tohoto pouhá vnuknutí nebo myšlenky, které buď píše, je-li píšícím, anebo mluví, je-li mluvícím mediem.

Mezi těmito dvěma stupni od úplně mechanického (nevědomého, co se s ním děje) až k stupni čisté nazíravosti (jež ví, co se s ním děje), seřaděny jsou všechny ostatní stupně, jako: polomechanický, částečně mechanický, polonazíravý, částečně nazíravý atd.

Kdežto při mechanickém prostředníku opouští duch své tělo a ponechává své ústrojí jinému (nevtělenému), děje se opak toho při nazíravosti; při prvním jeví se účinek na tělo, při druhém zdola nahoru, z těla do říše duchovní.

Oba druhy stejně jsou užitečné; prvý může podati lepší přesvědčení a je ho nezbytně zapotřebí ku zjevům fysickým, materiálním, t. j. zhmotnění se duchů (k úplnému ztělesnění). Viz medium Home, Slade, Kati Kingová a jiné. („Hvězda Záhrobní“ roč. I., II., III.)

V každé rodině, kde jsou nejméně dvě osoby, zřízení býti může rodinný kroužek, a to tím, že určí se doba a den, ať v kterýkoli čas, večer nebo ve dne, kdy mysl lidská nejkliidnější jest — osvětlení nerozhoduje — zazpívá se pěkná duchovní píseň anebo zahraje se na nějaký hudební nástroj, pak povznese se mysl k Bohu, nebo ochranným duchům. Jedná-li se o psychické zjevy, sedne se ku menšímu stolku, ať jakéhokoli dřeva nebo tvaru, (to není rozhodujícím), položí se ruce naň tak, aby vždy pravá spočívala na sousedově levé, a čeká se půl, nejdéle hodinu. Nepohne-li se v této době stolec, anebo není-li v něm cítí chvění nebo praskot, opakuje se tento pokus v určitý den a hodinu, a to tak dlouho, až výsledku se docílí. Počal-li se stolec pohybovat, kladme mu otázky složené tak, aby mohl na ně klepotem odpovídat. Jednou klepnutí znamená ano, dvakrát ne, třikrát nejisté. Tažme se ku př.: Byl jsi mlád, svoboden, ženat, zemřel jsi zde, znáš někoho z nás? atd. Totéž platí o velkých kruzích z více osob sestávajících.

Jak zřizovati spiritické kroužky a vyvinovati media?

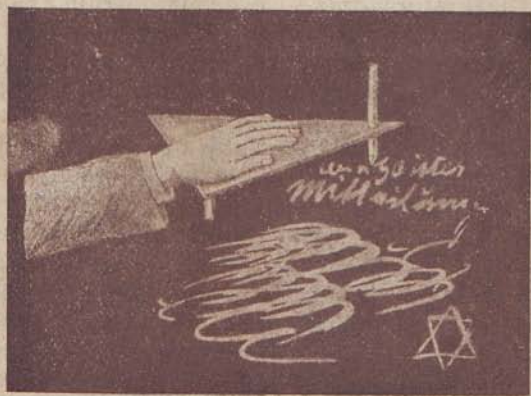
Pravili jsme již, že každý člověk má v sobě mediumistické vlastnosti a že možno mu státi se mediem. Aby tyto vlastnosti v sobě odkryl a zpracoval, nutno mu řídit se jistými pravidly, jež po dlouhé době podařilo se nám sebrati a které níže uvádíme.

Každá osoba může vyvinouti mediumitu písíci, kreslici, vidící a slyšící. Ostatní stavy dají se vyvinouti spíše v kroužku, buď o více nebo méně osobách tímto způsobem:

Mediumita písíci. Volíme si den a hodinu, kdy nejméně vyrušování býti můžeme, — jednou nebo dvakrát v týdnu — večer nebo časně z rána. Položíme před sebe papír, jako bychom chtěli pravidelně psáti, vezmeme do ruky tužku a držíme ji kolmo asi tak, aby špička její dotýkala se papíru. Mysl svou povzneseme k Bohu s vroucí myšlenkou nebo přáním, aby nám podány byly pokyny ze záhrobního života (po případě modlitba k anděli strážnému, ukázala se též býti účelnou), a tak vytrváme v klidném očekávání, až v ruce pocítíme chvění nebo šubání, což stává se někdy hned při prvém pokusu, a jindy dlužno však vytrvat až po dobu tří i více roků.

Čas zkracuje nebo urychluje se podle toho, v jakém stavu nalézá se naše ústrojí a tvárný

prostředník — perisprít — ku tvárnému prostředníku ducha, jenž se chce sdělit. Konečně počne ruka dělat buď rovné čary nebo hladké křivky a rychle se pohybovat po papíře; je-li prostředník *mechanický*, píše během neurčité doby jeho ruka sama, jsouc vedena a řízena silou neviditelnou. Je-li *nazíravým*, tu nutno, by napsal první myšlenku, ať jakoukoli, která se mu v tomto okamžiku vnučuje. Takto postupně trvale pokračuje, může každý jednotlivec dosáti velice cenných a zajímavých sdělení písmem mediijním ze záhrobního života. Jako pomůcka ku písmu může nám sloužiti jednoduchá destička trojhranná, na jejímž hořením konci umístíme tužku. (Viz vyobr.)

Varuji však každého smělce, který by jen pro svou zábavu nebo pro ukojení jisté zvědavosti chtěl ať kterékoli mediijní výjevy provozovat. Zvláště jest přísně toho dbáti, by otázky duchům kladené netýkaly se věci pomijivým a časných, ale *hlavně záhrobního života*, nebo jinak přivábil by každý k sobě duchy klamavé, šotkovité a nízké, čímž by upadl do bludu a klamu, z kteréhož není tak snadné vyvážnutí.

Pracuje-li se ve velkém kruhu nebo v kruhu rodinném na vývinu mediumity pišící, mohou všechny osoby pohodlně si sednouti a chovati se přesně tak, jako jednotlivá osoba.

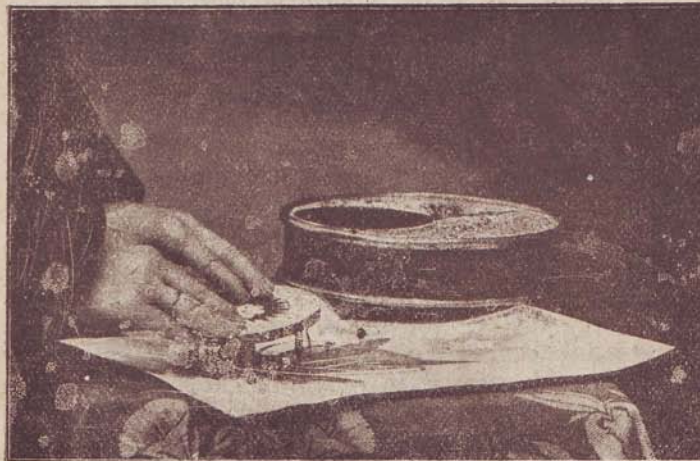
Když ruka byla již jednou ovládnuta, tu stává se velmi často, že místo *nadějného písma* počne ruka jezdit po papíře a různými čarami a tukáním počnou se pod cizím působením tvořiti *krásné mediijní kresby*. Práce ty jsou mnohdy úchvátne, krásné a umělecky provedeny, že překvapují každého, umělce i odborníka, a dokazují svým vytvořením, že zhotovila je síla *rozumová, sebevědomá, intelektuelní*.

Kdo přál by sobě vyvinouti dar *mediumity vidící* (viděti duchy), ten necht volí sobě chvíli nejprísnějšího klidu, kdy povzněsti mu bude, co nejvíce možno, vroucí přání v říši duchů. Necht uzavře oči a bedlivě pozoruje, jaké představy bude

mu nitro tvořit. V prvé době jsou to jiskry, hvězdy a mlhoviny, zcela bez řádu a skladu, až po delším cviku nabývají určitých tvarů, což děje se velmi zvolna. Na mnoze zdá se nám, jako bychom měli co činit s vlastní obrazotvorností. Pokračujeme-li však vytrvale a s láskou, brzo nalezneme přesvědčujících důkazů, že není to přelud, ale pravá skutečnost. Téhož prostředku může se použiti v kruhu rodinném i ve velkém, ovšem ale s tou výhodou, že mohou sobě viděné představy navzájem sdílet, kdežto jednotlivec odkázán jest pouze sám na sebe.

Slyšící média jsou čtenější, nežli kterákoliv jiná, jenom že tento stav, ukryt v každém jednotlivci, není všeobecně znám. Kdo přál by si jej však zřetelně a jasně vyvinout, nechť učí se zpytovat své vlastní myšlenky. Myšlenka vnutnutá duchem není nic jiného, než jsme již pravili, jeho mluvou. Kdo bedlivý pozor dá, ten velmi brzo rozpozná myšlenku duchem mu vnutnutou od myšlenky, která v něm vznikla na základě dojmů některého smyslu. Někdy jest vnutnutá myšlenka tak mocnou, že zdá se nám, jakoby přímo slovy vyjádřena byla, a tu pravíme, že duchové mluví. Při opatrném a vytrvalém vyvinování této vlastnosti možno docílití takých

úspěchů, že dobře rozpoznáváme každý zvuk článkované řeči, ač duch skutečně jen pouhou vůli spolupůsobil. Tyto tři vlastnosti mohou býti u jednotlivců tak jako v celých kruzích společně pěstovány.

Obrazec představuje nám pomůcku, část přístroje „*Typ top psychoskopu*,“ jehož lze použiti s velkou výhodou pro každého začátečníka, poněvadž lze jej uplatnit *při vyzkoušení mediumity pišící, kreslicí, slyšící, jasnovidné* (vidící), *při dotazování se na různé dotazy s neviditelnem, při*

hypnotismu a suggestci jednotlivce i davu, při auto-suggestci a vývinu sesilování vůle.

Návod k jeho použití je zvlášť tištěn a připojen a může být jak jedincem tak i celou společností velice dobře využitkován.

Jinak má se věc s *mediem mluvícím a pro zhmotnění duchů* (materialisaci). Tytéž podmínky, jež byly již vpředu naznačeny ve výcviku jakéhokoliv media nutno zachovávat i tehdy, jedná-li se nám o vývin prostřednictvím mluvícího nebo materialisačního media, soustředění a obrácení mysle k Bohu, klidného očekávání bez bázně a strachu. (Kdo měl by strach, necht raději na čas práce zanechá a vzdělává se četbou knih, z kterých pozná bližší příčiny a následky, jakož i že se není čeho báti).

Při vývinu mluvící prostřednice, v rodinném anebo ve velkém kruhu sesednou se osoby vždy tak, aby si byly sympaticky, podají si navzájem ruce a utvoří magnetický řetěz. Takto sedí se klidně půl až celou hodinu. Nezdáří-li se výsledek na po prvé, opakuje se v přesných dnech totéž tak dlouho, až výsledky se dostaví, které jsou: Osoby, jež mají se státí mediemi, pocítí brzo jakési mrazení, chvění a bezděčné škrubání, jež mnohdy mocnou silou otřásá celým tělem. Poznenáhla dostavuje se únava, až na konec ztrácejíce více méně vědomí, přicházejí do

úplného nebo částečného magnetického spánku. Je-li medium v úplném spánku (v bezvědomí), jest to „*mechanické medium*,” ví-li o sobě a je-li jen částečně ovládnuto, jest „*mediem nazíravým*.” V tomto stavu necht jen klidně připouští myšlenky, jež naň působí, třeba by se mu zdálo, že jsou to jeho vlastní.

Jedná-li se o vypracování prostředníka způsobilého ku zjevům makavým (materialisaci), tu nutno zachovávat všechny předem uvedené podmínky a mimo to nutno zachovávat po čas vývinu největší ticho a klid, neboť při zjevch jest zapotřebí plného odloučení duše a tvárného prostředníka od těla, takže osoba k těmto zjevům určená octne se během určité doby na sklonku úplného vývoje, ve stavu zdánlivé zmrtnělosti. Zjevy, jež lze docílit, neobjeví se náhle a neočekávaně. Duchové nestanou se hned zcela viditelnými. Ze začátku bývají zjevny jeň jisté mlhoviny a světélkující výpary, jež teprve během delší doby nabudou plně tvárnosti. Z té příčiny jest radno, práce tyto při skrovném světle prováděti.

Kdo chtěl by urychlit vývin, ať kteréhokoli media, a jest s magnetismem obeznámem, může tohoto s velmi dobrým úspěchem použiti.

Tam, kde magnetismus znám není, necht jen klidně se vytrvává v pravidelném spojení

(magnetický řetěz) a veškerá činnost dostaví se sama sebou, řízena a prováděna jsouc bytostmi záhrobními.

Varovati dlužno před přílišně častým zasedáním v domnění, že media dříve se vyvinou. Kdo příliš spěchá, uvádí tím prostředníka v nebezpečí, po případě i v choroby, jež vzniknouti mohou z náhlé přeměny perisprituálních látek, v těle lidském obsažených a z mocných, rychle za sebou následujících dojmů, na jemné ústrojí mozkových blan. Jednou nebo nejvýše dvakrát v týdně úplně postačí. Pouze prostředníci již úplně vyvinutí (starší), a ve svém oboru zkušeni, mohou se odvážiti k častějšímu zasedání. Širší vysvětlení nalézne čtenář v „Knize duchů“, a v „Knize medií“ od Allana Kardeka.

Jak již řečeno bylo, každý člověk bez rozdílu stáří a pohlaví má jisté vlastnosti mediální. Připomenouti však dlužno, že stáří není přece již ku vývinu těchto vlastností tak způsobilé, jako věk mladistvý a dětství. Při velkém stáří ubývá životní pružnosti ducha a jeho životní síla se od těla poznenáhla odlučuje, čímž ztrácí se současně činná síla mediumity. Opakem toho ukázaly se býti malé dítky, již od kojenců nahoru, velice způsobilými ku psychickým zjevům. To zdá se býti neuvěřitelné, jest však osvědčenou zkušeností dokázáno.

Malá dcera Effi Mot v Memphisu byla 2 léta stará, když pod jejíma ručkama, které na svázané dvě tabulky položila, slyšeti bylo ve vnitř psáti a dostávalo se přímé duchovní písmo. Malé dítko, chlapec Mrs. Jenken, počal již ve stáří 5¹/₂ měsíce psáti medijně, t. j. držel tužku ve svých malinkých ručkách, a skrze něho psaly různé záhrobní bytosti (duchové), jež svými vlastními slovy i písmem stávali se charakteristickými. (The spiritualist, 1874, I., str. 138). První spiri- tický projev pišící dán byl skrze toto dítky již ve stáří *dvou měsíců*. Malá Valentina, dcera barona Kirkupa, psala po prvé medijně ve svém stáří *devět dní* tato slova: „Munmuntare guste buona provafai cosa ti abbic no detto addio.“ (Neměň nic, jest to nejlepší důkaz; čiň to, co jsme poručili! S Bohem!) Sdělení toto mělo vztah k jistému soukromému sdělení ze záhrobního života, skrze jiné medium podanému a bylo nejlepším potvrzením prvého. Tužka, která poblíže dítky se nalézala, byla tomuto přímo do ručky pišícím duchem vnucena a držena.

V časopisu „The Medium“ z r. 1875, str. 647 nalézáme následující zprávu: „Arthur Omerod, *sedm týdnů staré děcko*, byv ovládan duchem svého dědečka, přeměňoval své tahy a stával se jemu zcela podoben. Na otázky jemu kladené odpovídal jménem svého děda kýváním hlavy a

tisknutím ruky.“ Případ neméně zajímavý udal se roku 1889 v Praze VII. V kroužku řízeném Antonínem Šebestou obdržen byl od 7mi-letého děvčete německý, starou literou psaný projev na přítomnou rodinu, která podle rukopisu i slohu seznala, že pochází od jejich dědečka. Svědci jsou živi a zaručují pravdivost.

Bylo to roku 1886—87, kdy bydlel jsem u jisté vdovy na Malé Straně v Mostecké ulici. Po několikaleté theoretické průpravě ve spirítismu počal jsem se svým dosud blíže Prahy žijícím přítelem A. Ševčíkem pracovat na pokusném spirítismu (mediumismu). Byli jsme sami dva. Po prvé naše pokusy prováděny byly s pohybujícím se stolek, který nám na naše otázky odpovídal. Jednoho večera, když stolek se nám opět pohyboval, tázal jsem se, zda-li by bylo možno nějaký jiný projev obdržeti mimo pohyb. Na otázku, mou odpověděl stolek úderem „ano“ (jednou klepnutím). Na další otázky odpovídal buď kladně nebo záporně, vždy podle potřeby. Dozvěděl jsem se, že obdržíme *přímé písmo*, jen abychom uložili papír a tužku do nějaké uzavřené skříňky. Maje tehdy právě při ruce papírovou krabici asi 10 cm vysokou a 30 cm ve čtverci, vložil jsem do ní čistý papír a kousek tužky. Uzavřev je dobře, položil jsem krabici na stůl. Svě i přítele ruce položili jsme na vrch kra-

bice. Na otázku stolku učiněnou, zda vše v pořádku, odpověděl „ano.“ Po uplynutí asi tří minut slyšení bylo zřejmě šustění, způsobené tužkou na papíře. Po uplynutí asi pěti minut stolek opět se pohnul. Na otázku, zda hotovo, dána odpověď kladná. I otevřel jsem dychtivě krabici a k svému nemalému překvapení nalezl jsem v ní čistě, zřetelně napsaná tato slova: „*Já vás mám rád! Jan Klíma.*“ Bytost sdělující se nam nebyla mně ani mému příteli z tohoto života známa.

V dalších sedáncích dozvěděli jsme se pak, že byli jsme již vícekrát zrozeni na této zemi a sdělující se duch, že jest našim bratrem z dřívějšího žití, jakož i všechny potřebné další vysvětlivky. Klam byl naprosto vyloučen, neboť nikdo nebyl přítomen, nežli já a můj přítel, který mnou v magnetický spánek přiveden byl. Za pravost tohoto ručím svou ctí. Sezemský Karel Nová Paka č. 495.

Řád pro seance.

I. Před započítím budiž veden rozhovor o duševním životě, o projevech posledního zasedání, o zjevech a projevech duchů uvedených v knihách anebo časopisech spiritických. Na to zazpívá se jedna, nejvýše tři písně, by docilen byl soulad myšlenek. Řídící kruhu přednese krátkou modlitbu (pokud možno z paměti). Dlouhého modlení a zpívání budiž vyvarováno.

II. Seance samy nebudtež prodlužovány příliš dlouho. Stačí jedna, nejdéle dvě hodiny.

III. V každém kroužku budiž jeden člen zvolen, tudíž ten, který je nejbystřejšího rozumu, by vedl a přísný dozor nad projevy prováděl, rozmlouval a poučoval nižší duchy tam, kde toho potřeba káže, by nemluvil jeden přes druhého, nýbrž vždy jen jeden.

IV. Když by projev neodpovídal pravdě, nebo rozumové skutečnosti, budiž při jeho uzávěru ihned projevující se duch řídícím kruhu ku zodpovědnosti přidržen a každý omyl anebo nepravost mírně mu vytknuty. Totéž stane se,

jestliže některý projev byl nejasný a dvojsmyslný, nebo symbolický. Zkoušejte bedlivě duchů. Slepá vira škodí.

V. Seance buďtež konány pokud možno pravidelně, alespoň jednou týdně v určité dny a hodiny.

VI. Každý člen, který jde do seance, necht přijde vždy s opravdovou myslí, s touhou získati poučení a přesvědčení. Pijani, kuřáci, karbaníci, smilníci, pomlouvači a lidé haštěřivi nebudtež do seanci připuštění dříve, dokud četbou o spiritismu se správně neinformovali a nemají v úmyslu lepší život vésti.

VII. Místnost budiž vždy před seanci dobře provětrána. Kouření tabáku, doutníků, pití alkoholu a pod., nebudiž nikdy před seanci a při ní dovoleno, neboť je to škodlivé nejen zdraví lidskému, ale překáží to i čistým vlivům astrálním.

VIII. Každé medium naučiz se v prvé řadě sama sebe ovládat, dříve než se do velkého kruhu připustí, by dovedlo čelit všem hrubým a nízkým vlivům a nenechalo sebou zbytečně zmitat. Toto docilí lehce správným čistým životem a sebevýchovou v menším anebo rodinném kruhu.

IX. Media necht dbají v prvé řadě toho, by čistým, mravným a bezúhonným životem byly

vždy vzorem svému okolí, nebo jedině tak možno pro ně dosáhnouti krásného spojení s čistšími a vyššími bytostmi.

X. Tam, kde je více medií, budiž toho dbáno, by při seancích nečekalo jedno na druhé, nýbrž se snažili v souladu a bez průtahu ku projevům přispívat. Ve velkých místnostech (sálech) buďtež vždy media z davu lidu vyřazena, by v případě ovládnutí nepovstaly zmatky.

XI. Mezi projevem nebudiž medium vyrušováno, leč v nejvážnějších případech nějakého nebezpečí a budiž vždy co možno nejpřísnější klid dodržován.

XII. Po ukončení seanci budiž poznovu pronesena modlitba a zapěna nějaká píseň, načež buďtež přetřásány obdržené projevy a shledáno-li něco závadného, budiž to ihned vytknuto. Medium nemá práva přes podobné výtky se urážet, neboť není to medium, jež projev tvoří. Projevy týkající se naší dávné minulosti, pak bytostí velkých jmen, světic a vůbec všech velikánů, buďtež přijímány s největší opatrností. Nenechme se unést okamžitým dojmem, nýbrž sudme opatrně vše. Kontrolu pak nade všim věsti a vzájemně se poučovati, budiž všech sva-tou povinností.

Nový seznam knih:

	Broz.	Vaz.
Sezemska M.: Vegetariánská kucharka	K 5:50	6—
Limberská: Mravouka nového života. Příslovočník	K 5—	8—
Bulver Lytton: Magův Dům	K 2—	5—
Sezemský: Ve škole duchovní. Mediální sdělení	K 10—	15—
..... Písnost života. Poznání a vývoj skryté síly	K 6—	10— 125—
..... Hypnotismus a suggestce dokonale poznání	K 6—	10—
..... Magnetismus léčba. Magnetismus a použití jeho	K 6—	10—
..... Astrologie praktická. (Hvězdopravectví).	K 25—	35—
..... Rukoznalství. (Ryhy v ruce a čtení v nich)	K 2—	
..... Frenologie. K poznání vloh a naklonnosti	K 6—	8—
..... Spiritické písně. 369 písní původu mediálního	K 5—	8—
..... Spiritické modlitby a Hephata	K 0:50	
..... Účení a cíl žiti. Příspěvek ku řešení záhady života	K 0:50	
..... Záhady duše. Pozoruhodné události z různých dob	K 0:50	
..... Hypnotické zločiny. (Černá magie)	K 0:50	
..... Jasnovidnost. Vidění do dálky	K 1—	
..... Před soudem Božím. Sociální úvaha	K 1—	
..... Zákon odplaty neb karmy. Mediální sdělení.	K 1:50	
..... Různá proroctví o událostech doby přítomné	K 1—	
..... Tém, kteří se drží Babylonu. Úvaha o církvi.	K 0:50	
Urban: Alkohol a zlo jim páchané.	K 0:50	
..... Zbloudilá duše. Činnost prostitute	K 0:50	
..... Dvaatřicet loupežníků. Každý čtenář vítězem	K 0:50	
..... Obláčky tabákového koufe. Pro kufáky velebené	K 0:50	
Křištop: Vlastní filosofie. Několik mystenek o Bohu a duši	K 0:50	
Adelma z Weiß: Přírodní duchové a jich činnost	K 0:50	
..... Legenda o znovuzrození duše	K 0:50	
Ph. Dr. z Reichenbachu: Od. Skrytá síla v nás a její výron	K 0:50	
Procházková: Pout pláni astrální.	K 0:50	
W. A. Vronský: Magická síla v dýchání	K 0:50	
Lucius Kolomo: Zázračný lékař starověku. Occultní povídka	K 0:50	
Faltešek: Skryté síly a jich činnost. Occultní záhada	K 0:50	
G. Spero: Zeměfeli nezemfeli. ale žiji	K 0:50	
Schubertová: Mystické povídky ze záhrobního světa	K 1—	
..... Mrtví se vrací. Příběh o znovuzrození.	K 3—	6—
..... Vzpomínky ošetřovatelky. Zajímavé příběhy	K 0:50	
Luksík: Myšlenky v utrpení	K 1:50	
..... V ovzduší míru a v paprscích lásky. Román XXX. stol.	K 0:50	
J. Křivka: „Pozdrav Spiritů“ všem odpůrcům	K 0:50	
Božo K.: O spiritismu a mediumismu.	K 0:50	
Limberská: Přítel v bidě. Occultní povídka	K 0:50	
A. V.: Duševní jiskry. Pokyny pro čistý život	K 1—	
Hans Arnold: Ideál veškerenstva.	K 2—	
Meličanský: Spiritické povídky.	K 1:50	
Jul. Pukl-Dačický: Světlo spiritie.	K 1—	
Jak zřizovati spiritické kroužky a vyvinovati media.	K 1—	

Jeň proti hotovému předem nebo na dobírku ochotně zašle:

Edice Spirit

Nová Paka 495.

Nový seznam knih

	Brož
Sezemská M.: Vegetariánská kuchařka	K 5-10
Limberská: Mravouka nového života. Přísllovečnick	K 5-
Bulver Lytton: Magův Dům	K 2-
Sezemský: Ve škole duchovní. Mediální sdělení	K 10- 15-
" Pinost života. Poznání a vývoj skryté síly	K 6- 10-
" Hypnotismus a suggestce dokonale poznání	K 6- 10-
" Magnetismus léčba. Magnetismus a použití jeho	K 6- 10-
" Astrologie praktická. (Hvězdopravectví).	K 6- 10-
" Rukoznalství. (Rýhy v ruce a čtení v nich)	K 25- 35-
" Frenologie. K poznání vloh a náklonnosti	K 2-
" Spiritické písně. 369 písní původu mediálního	K 6- 8-
" Spiritické modlitby a Hephata	K 5- 8-
" Určení a cíl žití. Příspěvek ku řešení záhady života	K 0-50
" Záhady duše. Pozoruhodné události z různých dob	K 0-50
" Hypnotické zločiny. (Černá magie)	K 0-50.
" Jasnovidnost. Vidění do dálky	K 0-50
" Před soudem Božím. Sociální úvaha	K 1-
" Zákon odplaty neb karmy. Mediální sdělení.	K 1-
" Různá proctví o událostech doby přítomné	K 1-50
" Těm, kteří se drží Babylonu. Úvaha o církvi.	K 1-
Urban: Alkohol a zlo jim páchané.	K 0-50
" Zbloudivé duše. Činnost prostitutek	K 0-50
" Dvaatřicet loupežníků. Každý čtenář vítězem	K 0-50
" Obláčky tabákového koufe. Pro kuřáky velecenné	K 0-50
Kříštof: Vlastní filosofie. Několik myšlenek o Bohu a duši	K 0-50
Adelma z Weiu: Přírodní duchové a Jich činnost	K 0-50
" Legenda o znovuzrození duše	K 0-50
Ph. Dr. z Reichenbachu: Ód. Skrytá síla v nás a její výron	K 0-50
Procházková: Pout plání astrální	K 0-50
W. A. Vronský: Magická síla v dýchání	K 0-50
Lucius Kolomo: Zázračný lékař starověku. Occultní povídka	K 0-50
Faltejsek: Skryté síly a Jich činnost. Occultní záhada	K 0-50
G. Spero: Zeffell nezeffell, ale žiji	K 0-50
Schubertová: Mystické povídky ze záhrobního světa	K 0-50
" Mrtví se vrací. Příběh o znovuzrození.	K 1-
" Vzpomínky ošetřovatelky. Zajímavé příběhy	K 3- 6-
Lukšík: Myšlenky v utrpení	K 0-50
" V ovzduší míru a v paprscích lásky. Román XXX. stol.	K 1-50
J. Křivka: „Pozdrav Spiritů“ všem odpůrcům	K 0-50
Božo K.: O spiritismu a médiumismu.	K 0-50
Limberská: Přítel v bídě. Occultní povídka	K 0-50
A. V.: Duševní jiskry. Pokyny pro čistý život	K 0-50
Hans Arnold: Ideál veškerenstva.	K 1-
Metličanský: Spiritické povídky.	K 2-
Jul. Pukl-Dačický: Světlo spirítie.	K 1-50
Jak zřizovati spiritické kroužky a vyvínovati media.	K 1-

Jan proti hotovému předem nebo na dobírku ochotně za

Edice Spiri

Nová Paka 495.